

Escolma de textos. **Tema 7.** A Nova Narrativa Galega

“Coma lobos”, Vento Ferido (Carlos Casares)

Agora pasóu xa e non hai paragüeiro que o arranxe i é millor calar por si acaso, por si volven e te untan e che dín veña vostede connosco, que cho poden decir, e te levan, que te poden levar e métente alí naquil cuartiño e pregúntanche ¿ónde estaba vostede o sábado ás dúas da mañá?, eso por che preguntar algo, e ti non sabes qué decir e sóltanche un viaxe i aguantas porque inda que non queiras, aguantas, Eduardo, aguantas ou te perdes, aguantas como aguantan todos, anque despois os amigos che digan que ti non tes o que ten que ter un home porque si mo fan a min mórdolles o corazón, que todo o mundo é moi valente, todo o mundo, pero xa se víu que cando entraron na taberna e preguntaron polo Roxo, ninguén se atrevéu a defendelo i eso que todos eran amigos dil, pero cando lle dixeron Roxo, veña vostede connosco, ninguén protestóu. I agora o Roxo está podrecendo i o mal foi dil que morréu por se meter onde non debía, que o tiñamos ben avisado, que lle tiñamos ben dito mira, Roxo, que vas acabar mal, mira que vas por mal camiño, pero il era testarudo e non fixo caso, porque volta que todos os homes somos iguais e que temos dereitos, home sí, eso sabémolo todos, me cago na puta, tamén o sei eu, pero non se pode falar, que non, home, que non se pode i hai que aguantar e deixar os dereitos i as valentías a unha beira e si mexan por ti, deixa que mexen, que pró que han levar... E de nada che val que vaías alí e lle digas aquí estóu eu que son irmau do Roxo e veño a lles preguntar qué fixeron do meu irmau, que lle como o figado ó desgraciado que fose, que non che val de nada e vanche decir que eles non saben, que alá o xuez i ó millor cóllente e mañá apareces ti tamén tirado nunha cuneta. I ó que te azuce e che diga que non eres home, que non eres merecente de ser irmau do Roxo, dille que cale, que a vida é así i o que manda, manda i o que non, non manda nada, dígocho eu, Eduardo, dígoche de corazón que a ti non te nomearon pra nada, pra nada, Eduardo, pra nada, porque o meu fillo é testigo de que soilo lle dixeron ten que vir connosco pra arranxar un asunto i o teu irmau díxolles que non iba, que il estaba bebendo e que non tiña ningún asunto que arranxar fora de alí i entón iles sacaron as pistolas e xa non falaron máis i o Roxo miróu prós compañeiros e preguntóulles ¿e que xa non hai homes? e iles calaron coma mortos pois outra cousa non se podía facer si non querían morrer todos alí e naquil intre chegou a Sara e díxolles ¿ónde levan ó meu home?, pero non lle contestaron nada, que eu penso que iles iban cocidos, que o Roxo era moito home e tiñan medo de que se lles repuxera. Mandárono subir á camioneta branca e marcaron con il cara o monte do Sarnadoiro. O demáis xa o sabes ti. Aparecéu morto dun tiro na cabeza. Agora xa pasóu. I é millor calar. Tamén calóu o médico cando lle levaron ó fillo. Sonche cousas da vida e dos homes, que somos lobos unhos prós outros, coma lobos, Eduardo, dígocho eu, coma lobos.

A orella no buraco (Mª Xosé Queizán)

A superficie está lañada xustamente por onde falta a pintura. Anteriormente tiña sido verde e agora era moura, denegrída, marrón, arrubiscada. As estillas eran máis claras. O respaldo continuaba sendo verde e contrastaba co negro enfurruxado de ferro. Nalgunhas partes, sobre de todo nas estremidades había pequenos buracos.

Desperto con dor. Teño unha orella metida nun dos buracos máis grandes. As miñas mans penden a ambas as bandas da táboa lañada, engadíndolle dúas patas ao banco, dúas patas curvadas e redondas cunha base sobresaíndo contra fora como un sillón estilo luis XV.

Percival e outras historias (X. L. Méndez Ferrín)

Percival levantouse da cadeira, pechou a radio, ollou pola fenestra. A longa lúa íase perder ao lonxe entre semáforos vermellos e verdes de anuncios fluorescentes [...] Saíu logo ao xardín, cun libro na mao. Saíu ao “Xardín das Outas Árbores” [...] O bosco empezaba a poboarse de sombras de misterio [...] Un alento heroico atravesaba o bosco até Percival.